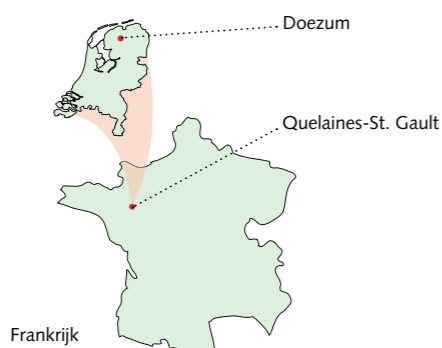

Weidegang, veel aandacht voor de individuele koe en altijd voer voor het voerhek. Het zijn de ingrediënten van een boerenbestaan zoals Ubo Marinus en Karla Balkema altijd voor ogen hadden. Inmiddels voorzien van Franse gewoontes hebben ze hun dromen waargemaakt.

Weidegang zolang het kan. Wanneer er een plaats is waar de koeien een lange periode naar buiten gaan, dan is dat bij Ubo Marinus (43) en Karla Balkema (36) en hun drie kinderen in het Franse Quelaines-St. Gault. Pas in de maand december gaan definitief de staldeuren dicht om in maart al weer enkele uren per dag open te gaan. 'We zijn fan van weiden. Het is gezond, goedkoop en we vinden het een prachtgezicht. Met een koppel van onze omvang is het praktisch heel goed uitvoerbaar.'

Ubo en Karla melken met ruim vijftig koeien een quotum vol van 531.000 kilogram melk op 78 hectare in het Franse gebied Pays de la Loire. In Nederland werkten ze samen met Ubo's broer in het Groningse Doezum, maar Ubo en Karla wilden op eigen benen staan. 'We hebben 25 bedrijven bekeken in Denemarken', vertelt Ubo over de emigratie-

stap. 'Maar het koudere klimaat, de land- en quotumprijzen en het harde werken in Denemarken voor een gezinsinkomen stonden ons tegen. Op een gegeven moment werd ons voorgerekend dat we in Frankrijk met de helft minder koeien hetzelfde inkomen konden behalen.' 'Minder koeien per man betekent dat je

Ubo Marinus en Karla Balkema:
'Op koecomfort moet je niet bezuinigen'

meer aandacht aan de individuele koe kunt besteden', vult Karla aan. 'Hier geven we alle koeien een originele naam, we kennen ieder kalf. Daar voelen we ons goed bij.'

Jaloerse Franse boeren

Bij de aankoop van het bedrijf 'Le petit Limesle' in 1999 stond een goede verkaveling centraal. 'We wilden een bedrijf dat overzichtelijk was en gebouwen waar we mee verder konden. Daarnaast zochten we een bedrijf met veel quotum omdat uitbreiden in Frankrijk erg lastig is. Het Franse landbouwbeleid houdt schaalvergroting tegen', vertelt Karla. 'Franse boeren zijn snel jaloers, grote melkveehouders worden al snel met de nek aangekeken', weet Ubo.

Rianne (v. Fecamp), 90 punten. Tweede lijst: 305 dagenproductie: 11.984 kg 4,33 3,33

aan. 'Het bleek een goed argument bij de commissie', vertelt Karla. 'Als we hadden gemeld dat we meer koeien wilden melken en dat het ons om het quotum ging, was de overname niet goedgekeurd'. In de openfrontstal is met 74 ligboxen nog ruimte genoeg om de extra koeien

en 3,52% eiwit bij een gemiddelde leeftijd van vier jaar en zeven maanden. Aan de basis van deze productie staat naast het weidegras een gemengd rantsoen van mais, gras en een derde deel van het krachtvoer via de voermengwagen. Met de hand geven de veehouders de koeien

'Daar zijn we de mensen niet voor', is het nuchtere commentaar. 'We houden wel van fokkerij en nemen de tijd om bij iedere koe de juiste stier te zoeken via het triple A-systeem. Daardoor gebruiken we wel veel verschillende stieren, we houden van variatie.' Op dit moment worden de Jocko Besnezonen Suburn en Soca ingezet en staan Rikonvi (v. Convincer), Rexondi (v. Addison), Merdrignac (v. Labelle), Mascol, Okendo en Rafael op het inseminatielijstje.

'De spermaprijs is voor ons ook een belangrijke afweging om een stier in te zetten', vertelt Karla.

Want ondanks alle aandacht voor de koe moet er wel geboerd worden voor een scherpe kostprijs. 'Vorig jaar kregen we gemiddeld 30,7 cent per kilogram melk en brachten de uitstootkoeien gemiddeld 890 euro op. Dat zijn aardige cijfers, maar daar staan wel krachtvoerkosten van 4,2 per kilogram melk tegenover.'

De gedrevenheid om rendabel te boeren blijft, maar ook is al snel duidelijk dat de veehouders Franse gewoontes beginnen over te nemen. De wijnfles komt aan het eind van de middag op tafel en veel zorg om te starten met melken is er blijkbaar niet. 'We melken 's morgens tussen zeven en acht, 's avonds beginnen we ergens tussen zes en acht', vertelt Ubo glimlachend. 'Dit is Frankrijk, daar gaat het er wat relaxter aan toe.'

Jaap van der Knaap

Karla Balkema: 'We kennen ie der kalf, daar voelen we ons goed bij'

Onder de Franse zon

Dat uitbreiden niet populair is, ervaren ze dit jaar. Ze konden afspraken maken met een veehouder uit de buurt voor de overname van 173.000 kilogram melk en 38 hectare grond. Maar bij de overname per 1 oktober dit jaar hoorde wel een afroming van het quotum: van de 173.000 resteert nog een kleine 94.000 kilogram melk.

De overname moest vervolgens nog door een commissie van het departement worden goedgekeurd. Op advies van de boekhouder voerden ze de wens om zelfvoorzienend te worden in stro op als argument voor de schaalvergroting. Afgelopen jaren kochten de veehouders namelijk nog een flinke hoeveelheid stro

te melken. De ligboxenstal was in eerste instantie een potstal, maar werd eigenhandig omgebouwd. Het strogedeelte verdween na een seizoen en daarvoor in de plaats werden boxen gestort en in de loopruimte tussen de boxen werd een printvloer gemaakt. 'De vloer bevat beter dan de sleuenvloer die achter het voerhek ligt en ook de waterbedden in de boxen worden geroemd. 'Op koecomfort moet je niet bezuinigen', vindt Karla. 'Aandacht besteden aan het welzijn van de koe zie je terug in de productie.'

Bij de aanschaf van het bedrijf produceerde de veestapel 8000 kilogram melk in 365 dagen. Inmiddels is dat fors gestegen naar 10.300 kg melk met 4,23% vet

vervolgens zowel 's morgens als 's avonds na het melken het resterende krachtvoer, in de vorm van geplet graan of mais, lijnzaad of soja aan het voerhek.

Nooit naar keuringen

Na een rondgang langs de hellingstal voor het jongvee, de 12 standvisgraat, wordt trots de koe Rianne tussen haar koppelgenoten gehaald. Rianne is een dochter van Fecamp en imponeert in lichaamsmaten, uierweefsel en fijn beenwerk. 'We fokken niet speciaal op een keuringskoe, maar dit is het type koe waar de Fransen wel erg van houden', zo vertelt Karla. Rianne kreeg 90 punten, maar ging nog nooit naar een keuring.

De openfrontstal biedt plaats aan 74 koeien